

Skatteskalaen er saaledes skarpere i Køl'n end i Frankfurt, baade hvad angaar dens Positioner og i Henseende til Indskrænkningen af den skattefrie Værditilvækst. Til Gengæld er Køl'n-Skalaen i det hele taget mere detailleret og søger, saa vidt som muligt, at tage Hensyn til Forholdenes forskelligartede Beskaffenhed. *Berliner-Udkastet* lader 10 pCt. af Tilvæksten slippe ganske som i Køl'n. Skatten skal da beløbe sig til:

5 pCt. af Værdistigningen, naar denne andrager 10—20 pCt.,
6 - - - - - 20—30 -

og saa fremdeles, indtil man har naaet den højeste Sats: 20 pCt. For bebyggede Grundstykker skal Skatteprocenten kun oppebæres, naar der imellem begge Afhændelser ligger højest 5 Aar, ved 5—10 Aar derimod andrager den kun $\frac{2}{3}$, og ved mere end 10 Aar opkræves kun $\frac{1}{3}$. For ubebyggede Grundstykkers Vedkommende nedsættes Skatteprocenten til $\frac{2}{3}$, naar hin Tid andrager 10—20 Aar, og til $\frac{1}{3}$, naar samme udgør mere end 20 Aar.

Bremen vil opkræve 5 pCt. af Værditilvæksten uden at lade slippe en eneste Kvotadel. Hertil kommer endnu Tillæg af 2—10 pCt. i 5 Sætter, saafremt Værdistigningen overstiger 20 pCt. af den tidligere Købepris.

Paa en ejendommelig Maade er ogsaa Tilvækstskatten ordnet i *Gelsenkirchen*. Ved ubebyggede Grundstykker opkræves her Skatten af det Beløb, med hvilket den nuværende Købepris overstiger Grundstykkets Værdi som et i *landøkonomisk* Henseende *indbringende Land*, nemlig i Sætter à $\frac{1}{2}$ pCt. af denne forøgede Værdi, og fra 1—15 pCt. Maksimum, alt eftersom der er blevet betalt 1,000 eller 2,000 eller 3,000 Mark pr. Are. Ved bebyggede Grundstykker skelnes der imellem, om disse ikke ere blevne afhændede i de sidste 20 Aar, i hvilket Tilfælde der kun betales $\frac{1}{2}$ pCt. af Prisen som Skat, eller om de bleve afhændede i denne Tid og den nuværende Pris overstiger den nærmest foregaaende Pris med mindst 20 pCt. I sidstnævnte Tilfælde indtræder der Skattesatser fra 3—30 pCt. i trinvis Sætter efter Værdistigningens Omfang.

Skatten lignes overalt af Magistraten, i Køl'n af den første Borgmester. I Frankfurt er man forpligtet til at anmelde hvert Ejerskifte, og i øvrigt er vedkommende i Almindelighed forpligtet til at give Oplysninger samt producere Dokumenter, uden at Øvrigheden er bunden til Interessenternes Angivelser. Antegnelser meddeles de skattepligtige til Erklæring. Kan man ikke komme til nogen Forstaaelse, fastsættes Skatten paa Embeds Vegne. Det er tilladt at rejse Indsigelse imod Skatteansættelsen, og i saa Henseende har Magistraten, henholdsvis i Køl'n den første Borgmester, beslutende Myndighed. Imod denne Beslutning kan der rejses Klage under en administrativ Retsfølgning. Konventioner straffes med Pengebøder indtil 30 Mark, jævnsides med de almindelige lovlige Straffe. Skatteanordningen i Frankfurt traadte i Kraft den 6. Maj 1904, og i Køl'n den 17. Juli 1905. Sidstnævnte gælder under Forbehold af Forlængelse indtil den 1. April 1910. For *Gelsenkirchen* er der i August 1905 udstedt en Skatteanordning. Alle tre behandle Tilvækstskatten i Forbindelse med Omsætningsskatten — Ejerskifteafgiften af Grundstykker. I Frankfurt fremtræder Tilvækstskatten i Form af Tillæg til denne og bliver der kaldt „Währschafsgeld“, som andrager 2 pCt. tilligemed en temmelig høj Tilvækst, naar Besiddelsen varer i længere Tid. I Køl'n andrager Omsætningsskatten ligeledes 2 pCt., men dog uden videre Tillæg. I Køl'n findes der en ejendommelig Bestemmelse, om hvis betænkelige Virkninger der siden skal tales, og som bestemmer, at naar Sælgeren har betalt Tilvækstskatten, skal Køberen være berettiget til at bringe denne Betaling i Afregning paa den Omsætningsskat, som skal betales af ham, dog kun indtil i det højeste 50 pCt. af Omsætningsskatten. Endvidere skal, naar Tilvækstskatten indbringer mere end 400,000 Mark eller 800,000 Mark, Omsætningsskatten modereres med $\frac{1}{4}$ eller 1 pCt.

Af største Vigtighed er nu det Spørgsmaal: Hvorledes vil Skatten virke? Det, der her kommer i Betragtning, er paa den ene Side den *finansielle* Virkning og dernæst det, som vi kunne betegne som den *økonomiske* Virkning. Med Hensyn til førstnævnte Virkning vil det naturligvis være afhængigt af Jordbundspriseres Udvikling og af Omsætningernes Hyppighed i Ejendomshandelen, med hvor stor Evne Skatten vil vise sig at virke. Men Omsætningerne ville ikke paa Grund af Skatten være udsatte for nogen Formindskelse, men for en Stigning, fordi Tilbøjeligheden til at holde tilbage med Salget af Grundstykker, særlig med Jordsmon, som vente paa at blive bebyggede, indtil Priserne Stigning er naaet saa højt som muligt, som allerede